

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0115 van 4 februari 2014
in de zaak 1011/0207/A/8/0179

In zake: de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan STIJNS
kantoor houdende te 3001 Leuven, Ubicenter, Philipssite 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 29 oktober 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 augustus 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst van 16 maart 2010 houdende het gedeeltelijk verlenen van de stedenbouwkundige vergunning verworpen.

De deputatie heeft beslist dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend conform het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 16 maart 2010, dat wordt bevestigd.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 4 november 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 3 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van niet vergunde gebouwen – stallen en een loods / heraanleg buitenpiste / uitbreiding paardenstallen / ophoging weide”*.

De gevraagde regularisatie van de bestaande stallen, gesloten loods en drie schuilhokken, de uitbreiding van de paardenstallen, de heraanleg van de buitenpiste en de ophoging van het terrein kaderen volgens de verzoekende partij in de oprichting van een paardenhouderij (‘geen manège, maar professioneel gericht op het fokken en africhten’).

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 4 februari 2010 een deels gunstig deels ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 maart 2010 een gunstig advies voor het regulariseren van de bestaande stalling en het bijgebouw bij de woning, en voor het overige een ongunstig advies. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar overweegt het volgende:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING EN DE PLANOLOGISCHE VERENIGBAARHEID

De huidige inrichting, een woning, paardenstallingen, een piste en omliggende weiden werden uitgebraat door een hoefsmid.

De huidige eigenaar beoogt door het regulariseren van een aantal niet vergunde gebouwen in functie van het uitbouwen van een paardenhouderij, concreet het fokken en africhten en eigen en vreemde paarden.

Tevens is er de bedoeling om samen et werken moet de bestaande land- en

tuinbouwbedrijven in de omgeving, dit bvb ivm voedselproductie voor de paarden.

Planologisch

Uit het dossier blijkt niet over hoeveel paarden de aanvraag handelt. Tijdens een vroegere bespreking werd aangehaald dat de aanvrager over 6 tot 8 paarden beschikt. De paardenhouderij kan daarom niet gezien worden als para-agrarische activiteit, er moet uit gegaan worden van regularisatie van stallingen in functie van weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

Uit de Omzendbrief RO/2002/01: Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouw-bedrijven, volgt dat waar mogelijk, gebruik kan gemaakt worden van bestaande stallingsmogelijkheden op een gedesaffekteerde landbouwbedrijfszetel als stalling voor weidedieren, in dit geval paarden.

Ruimtelijk

De bestaande gebouwen zijn momenteel ruimtelijk gebundeld rond de bestaande paardenpiste. Het bijgebouw dat gebruikt wordt als garage vormt een fysisch geheel met de vergunde woning. Het is uitgevoerd in aanvaardbare materialen.

Uitgenomen de twee bestaande loodsen, zijn ook de stallingen uitgevoerd in esthetisch verantwoorde en in agrarisch gebied aanvaardbare materialen. Zij kunnen daarom in het kader van de huidige aanvraag, als paardenstallingen worden geregulariseerd.

De uitbreiding van de grote stalling kan momenteel niet verantwoord worden in functie van het aantal paarden, kan daarom niet worden toegestaan.

De twee loodsen kunnen omwille van het materiaalgebruik, beton en bardageplaten, niet worden aanvaard.

Het ophogen van een volledig perceel wordt in het dossier niet verantwoord. Enkel plaatselijke oneffenheden kunnen beperkt aangevuld worden, het ophogen van het volledige perceel kan niet verantwoord worden vanuit landbouwdoeleinden, kan derhalve niet aanvaard worden.

De bestaande open rijpiste kan aanvaard worden voor zover er geen inert materiaal in de ondergrond wordt gestort als drainering. Enkel drainagabuizen en een afwerking als zandpiste, zonder gebruik te maken van zonevreemde materialen, kunnen aanvaard worden.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag enkel voor wat betreft de regularisering van de bestaande stallingen en het bijgebouw in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Gunstig voor het regulariseren van de bestaande stallingen en het bijgebouw bij de woning.

Ongunstig voor

- het regulariseren van de twee loodsen omwille van onaanvaardbaar materiaalgebruik,*
- voor het ophogen van het terrein,*
- voor de uitbreiding van de groet stalling omdat dit niet verantwoord kan worden in functie van het aantal paarden,*
- voor het heraanleggen van de piste omdat er als fundering geen zonevreemde,*

onzuivere materialen worden aanvaard.

... ”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst verleent op 16 maart 2010 conform het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een gedeeltelijke stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij voor de regularisatie van de bestaande stallen en het bijgebouw bij de woning, maar weigert de stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de twee loodsen, het ophogen van het terrein, de uitbreiding van de grote stalling, het heraanleggen van de piste en het bouwen van drie schuilhokken.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 11 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn niet-gedateerd verslag om dit beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de regularisatie van het bijgebouw bij de woning, de regularisatie van de paardenstal, de regularisatie van de open loods, gesloten loods en de drie schuilhokken, en om de vergunning te weigeren voor de uitbreiding van de paardenstal, de ophoging van het terrein de heraanleg van de buitenpiste. In het advies wordt o.a. het volgende overwogen:

“ ...

- 1. regularisatie van een bestaande paardenstal (38mx13,50mx4,53m)*

Gelet op het aantal dieren in eigendom kan de bestaande paardenstal voor vergunning in aanmerking komen.

- 2. regularisatie van een gesloten loods (20,7x11,40x3,59)*

De loods kan voor vergunning in aanmerking komen als opslagruimte voor landbouwmachines.

- 3. regularisatie van een bijgebouw aan de woning (14x6,28x3,50m)*

In het bijgebouw wordt een garage en wasplaats voorzien. Het is verbonden met de vergunde woning door middel van een muurtje en vormt dus een geïntegreerd geheel, waardoor het vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening voor vergunning in aanmerking kan komen.

- 4. regularisatie van een open loods (17,45x8x3,95m)*

De open loods bevindt zich op ca. 30 m van de overige constructies. De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling oordeelt dat dit op een te verre afstand is gelegen van de overige gebouwen, doch gelet op de aanwezige constructies bevindt de loods zich in een cluster van gebouwen. De open loods wordt ook gebruikt als standplaats voor landbouwvoertuigen.

- 5. regularisatie van schuilhokken 1 en 2 (8,08x4,75x2,89) en schuilhok 3 (6,50x3,60x3,80)*

De schuilhokken bevinden zich verspreid over het terrein, rondom de bestaande stal. Deze hokken zijn opgebouwd met duurzame materialen (gemetste muren). Qua materiaalgebruik kan men niet spreken van gemakkelijk te verwijderen materialen, doch gelet op de beperkte afmetingen, de ligging nabij de andere stallen/loodsen en het aantal in bezit zijnde dieren kunnen deze voor vergunning in aanmerking komen.

- 6. de uitbreiding van 20,91mx31,60m en nokhoogte van 5m van de paardenstallen in het kader paardenhouderij (geen manège, maar professioneel gericht op fokken en africhten);*

Met de geplande uitbreiding worden 20 extra paardenstallen voorzien. Gelet op het feit dat de aanvragers slechts recent over ca. 10 paarden beschikken, dient te worden geoordeeld dat de aangevraagde uitbreiding te groot is. De geplande uitbreiding is te

groot voor het aantal dieren in eigendom en kan onvoldoende worden verantwoord. Momenteel beschikt de aanvrager over voldoende ruimte om de aanwezige paarden in onder te brengen.

7. Heraanleg van de bestaande onvergunde buitenpiste:

Zoals in het eerder deputatiebesluit dd. 9/10/2008 werd aangehaald is de aanleg van een piste enkel mogelijk indien er geen onderfundering wordt voorzien in gebroken steenpuin. Het aanbrengen van steenpuin over een oppervlakte van ca. 3000 m² kan in agrarisch gebied niet worden aanvaard en is in strijd met de basisbestemming ervan. De bestaande zandpiste kan wel voor vergunning in aanmerking komen.

8. Ophogen van een deel van het terrein.

De ophoging van de weide kan onvoldoende worden verantwoord. De aanvragers oefenen geen landbouwberoep uit, waardoor de reliëfwijziging niet noodzakelijk is voor de inrichting van het gebied als landbouwgebied. Om die redenen dienen dergelijke wijzigingen van het natuurlijk milieu vermeden te worden.

...

De verzoekende partij werd gehoord op de hoorzitting van 6 juli 2010. De behandeling van het beroep werd verdaagd zodat bijkomende informatie over de ophoging kon worden bijgebracht.

Aansluitend op deze hoorzitting heeft de verzoekende partij met een aangetekend schrijven van 22 juli 2010 nog een aantal bijkomende stukken overgemaakt aan de verwerende partij ter verduidelijking van de vergunningsaanvraag.

In een niet-gedateerd aanvullend verslag adviseert de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar om het originele advies te handhaven:

“ ...

In zitting van 8 juli 2010 behandelde uw college bovengenoemd beroep dat de regularisatie van niet vergunde gebouwen – stallen en een loods/heraanleg buitenpiste/uitbreiding paardenstallen/ophoging weide als voorwerp had.

De partijen werden gehoord op 6 juli 2010.

Uw college verdaagde het beroep zodat bijkomende informatie over de ophoging kon worden bijgebracht.

Volgende documenten worden bijgebracht door beroeper:

- een bijkomend plan met een aantal doorsneden;*
- documenten bijgebracht over 4 paarden die in eigendom zijn van derden, dewelke door de verzoeker worden opgeleid;*
- beroeper stelt dat de aanleg van de piste met inerte materialen de enige wijze is waarop de piste in de winter werkzaam kan blijven;*
- men wil de nodige (financiële) waarborgen verlenen opdat de inerte materialen verwijderd zouden worden bij het beëindigen van de activiteiten;*
- op zijn minst de piste vergunnen onder de voorwaarde dat er geen inerte materialen worden gebruikt.*

In eerste instantie werd reeds vergunning verleend voor de regularisatie van het bijgebouw bij de woning, de regularisatie van de paardenstal, de regularisatie van de open loods, gesloten loods en de drie schuilhokken.

Er werd geen vergunning verleend voor de uitbreiding van de paardenstal, de ophoging van het terrein en de heraanleg van de buitenpiste.

1. *de uitbreiding van de paardenstal voor 20 extra paardenstallen:*

De geplande uitbreiding is nog steeds te groot voor het aantal aanwezige dieren en kan onvoldoende worden verantwoord.

2. *Heraanleg van de bestaande onvergonde buitenpiste met steenpuin:*

Zoals in het eerder deputationbesluit dd. 9/10/2008 werd aangehaald is de aanleg van een piste enkel mogelijk indien er geen onderfundering wordt voorzien in gebroken steenpuin. Een zandpiste moet vanuit landbouwkundig oogpunt terug omvormbaar zijn tot graasweide bij het beëindigen van de activiteiten.

Het aanbrengen van steenpuin over een oppervlakte van ca. 3000 m² kan in agrarisch gebied niet worden aanvaard en is in strijd met de basisbestemming ervan. De bestaande zandpiste kan wel voor vergunning in aanmerking komen.

3. *Ophogen van een deel van het terrein:*

Het bijgebrachte plan toont aan dat de weide volledig wordt opgehoogd zodat deze genivelleerd wordt tot 9m75.

De aanvragers oefenen echter geen landbouwberoep uit, waardoor de reliëfwijziging niet noodzakelijk is voor de inrichting van het gebied als landbouwgebied. Om die redenen dienen dergelijke wijzigingen in het natuurlijk milieu vermeden te worden.

In een duurzaam landbouwsysteem moet de landbouwfunctie aangepast worden aan het fysisch milieu en niet omgekeerd. Het is immers niet aanvaardbaar dat het fysisch milieu zou worden aangepast aan de noden voor het uitoefenen van een hobby.

Voorgesteld wordt om het originele advies te handhaven.

Vergunning wordt verleend voor:

- de regularisatie van het bijgebouw bij de woning,*
- de regularisatie van de paardenstal,*
- de regularisatie van de open loods, gesloten loods en de drie schuilhokken,*
- de regularisatie van de zandpiste.*

Geen vergunning wordt verleend voor de uitbreiding van de paardenstal en de ophoging van het terrein.

...

Op 19 augustus 2010 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen, en om de stedenbouwkundige vergunning slechts gedeeltelijk te verlenen conform het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst van 16 maart 2010. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied. De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruimte zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De

afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

In het weigeringsbesluit werd het para-agrarisch karakter van het bedrijf in vraag gesteld, omwille van het beperkt aantal paarden in het bezit van de eigenaar.

Naar aanleiding van het beroep werden bewijzen bijgebracht waaruit blijkt dat de eigenaar in het bezit is van 11 paarden. 6 van de 7 merries komen in aanmerking voor de divisie fokkerij.

Principieel worden paardenhouderijen met minstens 10 paarden, waarbij de hoofdactiviteit is gericht op het fokken en/of houden van paarden bestempeld als para-agrarische activiteit. Om die reden is voorliggende aanvraag in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

Het toelaten van dergelijke bedrijven op iedere willekeurige plaats in het agrarisch gebied zal in vele gevallen schadelijk zijn voor de structuur en de bedrijfsvoering van de ter plaatse aanwezige agrarische bedrijven. Daarom moet er naar gestreefd worden om deze bijzondere para-agrarische bedrijven slechts toe te laten in de delen van het agrarisch gebied, welke vanuit landbouwkundig oogpunt reeds structureel zijn aangetast, zodat hun inplanting niet schaadt aan de bestaande bedrijven.

Stallen en andere constructies zijn maar toegelaten voor zover de paardenhouderij over een, in verhouding tot het aantal paarden, voldoende grote oppervlakte aan loopweiden in eigendom of in pacht beschikt, afhankelijk van de omvang van de paardenhouderij als activiteit, inclusief aanhorigheden, zoals bergingen voor voeder, materieel en onderhoud, de gebeurlijke manège, binnen- of buitenpiste, een tredmolen, een groom, verhardingen en afsluitingen, enz.

De aanvraag bestaat uit volgende onderdelen.

1.regularisatie van een bestaande paardenstal (38mx13,50mx4,53m):

Gelet op het aantal dieren in eigendom, kan de bestaande paardenstal voor vergunning in aanmerking komen. Deze stal bevindt zich op een 60-tal meter van de vergunde woning. Gelet op de ligging in een dens bebouwd agrarisch gebied, kan dergelijke stal voor vergunning in aanmerking komen. Het gebouw bevindt zich in een groot cluster van agrarische bedrijven.

2.regularisatie van een gesloten loods (20,70x11,40x3.59):

De loods is opgericht in materialen die door de gemeente onaanvaardbaar worden geacht. Dit standpunt wordt bijgetreden. De afdeling duurzame landbouwwontwikkeling meldt dat in de loods een kleine noodwoning werd opgericht. Aangezien aanvragers geen beroepslandbouwers zijn, kan de noodwoning niet voor vergunning in aanmerking komen.

3.regularisatie van een bijgebouw aan de woning (14x6,28x3,50)

In het bijgebouw wordt een garage en een wasplaats voorzien. Het is verbonden met de vergunde woning door middel van een muurtje en vormt dus een geïntegreerd geheel, waardoor het uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening voor vergunning in aanmerking kan komen. Het bijgebouw sluit qua materiaalgebruik op een degelijke manier aan bij de vergunde woning.

4.regularisatie van een open loods (17,45x8x3,95m):

De open loods bevindt zich op ca. 30 m van de overige constructies. De afdeling duurzame landbouwwontwikkeling oordeelt dat deze afstand ten opzichte van de overige constructies te groot is. Bovendien is het materiaalgebruik onaanvaardbaar voor de gemeente. Dit standpunt wordt bijgetreden.

5.Regularisatie van schuilhokken 1 en 2 (8,08x4,75mx2,89m) en schuilhok 3 (6,50x3,60x3,80m):

De schuilhokken met beperkte afmetingen bevinden zich verspreid over het terrein, rondom de bestaande stal. Deze hokken zijn gebouwd in duurzame materialen (gemetste muren), die niet gemakkelijk verwijderbaar zijn, wat nochtans een vereiste is voor schuilhokken. Deze constructies komen niet voor vergunning in aanmerking.

6.de uitbreiding van van 20,91mx31,60m en nokhoogte van 5m van de paardenstallen in het kader van paardenhouderij (geen manège, maar professioneel gericht op fokken en africhten):

met de geplande uitbreiding worden 20 extra paardenstallen voorzien. Gelet op het feit dat de aanvragers slechts recent over ca. 10 paarden beschikken, dient te worden geoordeeld dat de gevraagde uitbreiding te groot is. De geplande uitbreiding is te groot voor het aantal dieren in eigendom en kan onvoldoende worden verantwoord. Momenteel beschikt de aanvrager over voldoende ruimte om de aanwezige paarden in onder te brengen.

7.heraanleg van de bestaande onvergunde piste:

- Het afgraven en nivelleren van de bestaande grond tot -40 cm;*
- het plaatsen van een drainage- en beregeningssysteem;*
- Aanvoeren, nivelleren en verdichten van geattesteerd gebroken steenpuin 10/40;*
- Plaatsen van een geotextiel;*
- Aanvoeren, nivelleren en verdichten van geattesteerd gebroken steenpuin 4/20;*
- Eindlaag: kwartszand EF100;*

Zoals eerder in het deputatiebesluit d.d. 9/10/2008 werd aangehaald is de aanleg van een piste enkel mogelijk indien er geen onderfundering wordt voorzien in gebroken steenpuin. Een zandpiste moet vanuit landbouwkundig oogpunt terug omvormbaar zijn tot grasweide bij het beëindigen van de activiteiten.

Hierbij kan worden aangesloten. Het aanbrengen van steenpuin over een oppervlakte van 3000m² kan in agrarisch gebied niet worden aanvaard, het is in strijd met de basisbestemming van het gebied. De bestaande zandpiste kan wel voor vergunning in aanmerking komen.

8.Ophogen van een deel van het terrein:

De ophoging van de weide kan onvoldoende worden verantwoord. Bovendien bevat het dossier onvoldoende gegevens waar de effectieve ophoging zal plaats vinden. Beroeper geeft aan dat dit slechts over een beperkt aantal putten gaat, doch op het plan staat de volledige weide ingetekend als op te hogen terrein. Een ophoging, hoe beperkt ook, dient steeds te worden aangevraagd in agrarisch gebied. Bovendien oefenen de aanvragers geen landbouwberoep uit, waardoor de reliëfwijziging niet noodzakelijk is voor de inrichting van het gebied als landbouwgebied. Om die redenen dienen dergelijke wijzigingen in het natuurlijk milieu vermeden te worden. In een duurzaam landbouwsysteem moet de landbouwfunctie aangepast worden aan het fysisch milieu en niet omgekeerd. Het is immers niet aanvaardbaar dat het fysisch milieu zou worden aangepast aan de noden voor het uitoefenen van een hobby.

Volgende documenten werden bijgebracht door beroeper:

- *een bijkomend plan met een aantal doorsnedes;*
- *documenten bijgebracht over 4 paarden die eigendom zijn van derden, maar door de verzoeker worden opgeleid;*
- *beroeper stelt, dat de aanleg van de piste met inerte materialen de enige wijze is waarop deze in de winter gebruikt kan worden;*
- *men wil de nodige (financiële) waarborgen verlenen opdat de inerte materialen verwijderd worden bij het beëindigen van de activiteiten;*
- *gevraagd wordt ten minste de piste te vergunnen onder de voorwaarde dat er geen inerte materialen worden gebruikt.*

De in graad van beroep bijgebrachte documenten geven geen aanleiding tot een wijziging van het standpunt.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd door de verwerende partij met een aangetekende brief van 29 september 2010 betekend aan de verzoekende partij.

Het annulatieberoep werd ingediend met een aangetekend schrijven van 29 oktober 2010, en is bijgevolg tijdig ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de met het bestreden besluit geweigerde stedenbouwkundige vergunning, en beschikt overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO dan ook over het rechtens vereiste belang om deze weigering aan te vechten bij de Raad.

Met een e-mail van 25 november 2013, daags vóór de openbare terechtzitting, deelt de raadsman van de verzoekende partij het volgende mee aan de Raad:

“ ...

Door het lange tijdsverloop, diende ik bij het instuderen van het dossier vast te stellen dat de actuele plaatselijk situatie niet in het minst meer overeenstemt met deze van bij de aanhangigmaking van het dossier bij uw rechtscollege op 29.10.2010.

In die zin werd dan ook enige tijd geleden, in samenspraak met cliënt, besloten dat het eerder aangewezen is een nieuwe vergunningsaanvraag bij de gemeente in te dienen daar op de werkpunten voorzien in de bestreden beslissing van de Bestendige Deputatie d.d. 19.08.2010 inmiddels volledig werd geanticipeerd.

In die zin zal ik dan ook morgen ter zitting niet aanwezig zijn en hield ik eraan u hieromtrent vooraf te informeren.

...”

Met een e-mail van 25 november 2013 heeft de griffie aan de verzoekende partij gevraagd of zij dan ook afstand doet van haar vordering.

Met een e-mail van 26 november 2013 deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat zij niet uitdrukkelijk afstand van geding wenst te verrichten, maar dat zij anderzijds evenwel niet langer aandringt en niet ter zitting te zullen verschijnen:

“ ...

Voor de goede orde kom ik terug op ons telefonisch onderhoud van vanmorgen waarna ik overleg heb kunnen plegen met mr. Jan STIJNS.

*Wij wensen als raadslieden van de verzoekende partij **niet** uitdrukkelijk afstand van geding te verrichten.*

Evenwel dringen wij (ingevolge het lange tijdsverloop) niet langer aan zodat wij niet ter zitting zullen aanwezig zijn zodat m.i. een arrest dient geveld te worden rekening houdende met de beschikbare gegevens.

...”

Een afstand van geding dient uitdrukkelijk en ondubbelzinnig geformuleerd te worden. Een afstand van geding kan derhalve, ook al bestaan hiertoe kennelijke aanwijzingen, niet worden vermoed. Gelet op de verduidelijkende mededeling van de verzoekende partij van 26 november 2013, waarin wordt gesteld dat de verzoekende partij niet *uitdrukkelijk* afstand van geding wenst te verrichten, kan de eerdere mededeling van 25 november 2013 dan ook niet worden beschouwd als een afstand van geding.

Voorgaande vaststelling neemt evenwel niet weg dat een verzoekende partij gedurende de ganse procedure moet getuigen van een voortdurende, ononderbroken en actuele belangstelling voor het beroep dat zij bij de Raad heeft ingesteld.

Zoals uit het feitenrelaas blijkt, betreft de aanvraag van verzoekende partij grotendeels een aanvraag tot regularisatie van een aantal onvergunde constructies (bestaande paardenstal, gesloten loods, open loods, bijgebouw aan woning, 3 schuilhokken), evenals een uitbreiding van de bestaande paardenstallen in het kader van een paardenhouderij, de heraanleg van een onvergunde buitenpiste en het ophogen van een deel van het terrein. De verzoekende partij bestrijdt de beslissing van de verwerende partij van 19 augustus 2010 waarmee, op de regularisatie van de bestaande paardenstal en het bijgebouw aan de woning na, de stedenbouwkundige vergunning aan haar wordt geweigerd.

In haar schrijven van 25 november 2013 stelt de verzoekende partij dat “de actuele plaatselijke situatie niet in het minst meer overeenstemt met deze van bij de aanhangigmaking van het dossier”, en dat daarom enige tijd geleden werd besloten om een nieuwe vergunningsaanvraag bij de gemeente in te dienen “daar op de werkpunten voorzien in de beslissing van de Bestendige Deputatie d.d. 19.08.2010 inmiddels volledig werd geanticipeerd”.

De Raad neemt aan dat het enkele feit dat een nieuwe aanvraag werd ingediend, op zich niet volstaat om te besluiten tot de (impliciete) verzaking aan de voorgaande aanvraag, maar dat in elk dossier de concrete feitelijke omstandigheden moeten worden nagegaan.

Uit de concrete feitelijke omstandigheden, in het bijzonder de mededeling door de verzoekende partij dd. 25 november 2013 dat de actuele plaatselijke situatie niet in het minst meer overeenstemt met deze van bij de aanhangigmaking van het dossier bij de Raad, en dat daarom een nieuwe aanvraag werd ingediend “daar op de werkpunten in de bestreden beslissing (...) inmiddels volledig werd geanticipeerd”, moet de Raad afleiden dat de verzoekende partij zelf

aangeeft dat de bestaande feitelijke toestand, waarvan de regularisatie wordt gevraagd, intussen dermate ingrijpend is gewijzigd dat zij niet langer aandringt op de vernietiging van de bestreden beslissing waarmee, op de regularisatie van de bestaande stallen en het bijgebouw bij de woning na, de stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd.

De gevolgtrekking die de verzoekende partij in haar bijkomende toelichting van 26 november 2013 zelf maakt, met name dat “een arrest dient geveld te worden rekening houdende met de beschikbare gegevens”, kan niet worden bijgetreden. De verzoekende partij heeft immers zelf uitdrukkelijk aangegeven dat de thans bestaande feitelijke situatie dermate gewijzigd is t.a.v. de bestaande toestand bij het instellen van de vordering, dat zij niet langer aandringt.

Ingeval een verzoekende partij zelf uitdrukkelijk aan de Raad meedeelt dat de actuele plaatselijke situatie niet in het minst meer overeenstemt met deze van bij de aanhangigmaking van de vordering, en dat zij een nieuwe vergunningsaanvraag heeft ingediend bij de gemeente aangezien volledig werd geanticipeerd op de werkpunten uit de bestreden beslissing, en dat zij om die reden niet langer aandringt en niet ter zitting zal verschijnen, mag van deze partij worden verwacht dat zij zelf concreet aangeeft in welke mate en om welke reden zij desalniettemin haar belang bij de gevorderde nietigverklaring zou behouden.

In dit verband moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partij nalaat om in haar mededeling van 25 november 2013 concreet aan te duiden op welke punten de actuele bestaande toestand afwijkt van deze bij het instellen van haar vordering, zodat de Raad bij gebrek aan concrete informatie ter zake niet zelf kan nagaan of de verzoekende partij haar belang bij de gevorderde vernietiging behoudt. Aangezien de verzoekende partij heeft beslist om ook niet ter zitting te verschijnen, en dus geen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om haar eventuele actuele belang bij de gevorderde nietigverklaring mondeling nader toe te lichten, kan de Raad op grond van de gedane mededelingen enkel vaststellen dat de verzoekende partij niet langer doet blijken van een volgehouden actueel belang bij haar vordering.

Uit de mededeling van 25 november 2013 en de bijkomende toelichting 26 november 2013, en in het bijzonder uit de mededeling van de verzoekende partij dat zij niet langer aandringt, dient de Raad noodzakelijk af te leiden dat de verzoekende partij, hoewel zij niet uitdrukkelijk afstand van geding wenst te doen, het voordeel dat zij kan hebben bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing niet langer nastreeft en dat zij derhalve niet langer getuigt van het rechtens vereiste actuele belang bij het voorliggende beroep dat hierdoor onontvankelijk is geworden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 februari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Katrien VISSERS

Pieter Jan VERVOORT